

til det høie Thing, om det — hvad der vel neppe tør tvivles om — vil behandle denne Sag, der allerede har foreligget i flere Samlinger, videre, hvorledes det agter at fremme Sagen. Og jeg skal da i sin Tid stræbe til at gjøre nærmere Rede, end det i disse korte Dieblif har været mig muligt, for de nævnte Vanstigeligheder og for flere i det Enkelte, navnlig ogsaa i Henseende til det Finansielle og med Hensyn til Pensionsforholdet.

Formanden: For Forhandlingerne gaar videre, skal jeg meddele Udfaldet af Optællingen af de afgivne Stemmesedler. Der var, som før nævnt, ialt afgivet 75 Stemmesedler; men deraf var 1 blank og 5 ugheldige, fordi der paa dem fandtes Navnet S. Jørgensen uden nærmere Betegnelse. Der blev saaledes 69 gyldige Stemmesedler, det afgjørende Fleertal altsaa 35 Stemmer. Valgte ere samtlige 7 Medlemmer, nemlig: Holm med 65, N. Andersen med 64, P. Pedersen med 63, N. Larsen med 62, J. Andersen med 53, Ernst med 52 og Raben med 47 Stemmer. (Søren Jørgensen 35, Mørt 14 St.)

Vi gaar derefter tilbage til Forhandlingen af den foreliggende Sag, og jeg skal da give Ordet til Folkethingetsmanden for Skanderborg Amts 2den Valgkreds.

N. Jensen: Den høitagtede Kultusminister har i sit Foredrag fremhævet en Mængde Indsigelser mod det foreliggende Lovforslag, hvilke jeg i ethvert Fald i alt Væsentligt kan tiltræde, og det var netop de i disse Indsigelser anførte Grunde, der blandt Andet, da Sagen i sidste Samling var til Behandling her i Thinget, bevægede mig til at udtale mig for, at man burde ordne hele denne Sag paa den Maade, at man lod Tienden blive hos Skatteyderne, samt dernæst overlod dem hver især at vælge en Præst, som de selv vilde. Jeg har som Medlem af det Udvalg, der i denne Sag var nedsat under sidste Samling, stillet Forslag i den Retning, og jeg agter fremdeles at gjøre det under denne Sags videre Behandling; thi jeg troer, at det er den eneste Maade, hvorpaa man virkelig kan komme ud over alle de Vanstigel-

heder, den ærede Minister anførte, og over endnu flere. Det maa saaledes vistnok indrømmes fra alle Sider, at den høitærede Minister har Ret, naar han mener, at en saadan Ordning af Præstens Stilling som den, der her er foreslaaet, vil være uhensigtsmæssig for Præstens egentlige Virksomhed, fordi hans Forhold til Menigheden derved bliver stundt altfor meget tilside; men netop dette Forhold, der i mine Dine er det Væsentlige ved Præstens Stilling, vil komme til sin fulde Ret, naar Menigheden selv vælger og affædiger sin Præst og har fuld Raadighed over hele Ordningen af sit Forhold til ham. Enhver Indblanding fra Statens Side i dette Forhold er i mine Dine saare mislig og et Overgreb ligeoverfor Menigheden.

— Den høitærede Minister udhævede, at det for mangan Tiendehder vilde være ubilligt, om han skulde betale sin Tiende til dermed for en Deel at lønne andre Sognepræster, og denne Betragtning deler jeg fuldkommen. Naar den høitærede Minister saaledes har meent, at det vilde være ubilligt, om Derne i deres Heelhed skulde komme til at give Bidrag til de ydste Præster, kan jeg være ganske enig med ham deri; men den eneste Maade, hvorpaa man kan komme ud over denne Vanstigelighed, er viensynlig ved at gaar den Vej, jeg har antydet. — Den høitærede Minister sagde, at „naar galt skulde være, vilde man hellere betale sin Tiende til Præsten end paa Amtstuen.“ Jeg tør ikke dømme om, hvad man vil foretrække, naar galt skal være, men jeg mener, at man slet ikke behøver at lade den gale Stilling indtræde, idet man kan ordne Forholdet saaledes, som jeg har nævnt, thi da bliver man ganske fri for at komme i den ubehagelige Stilling at foretage et saadant misligt Valg. — Den høitærede Minister meente ligeledes, at det var en Feil, at man havde ophævet det frivillige Offer, som var indført i den apostoliske Tid, og det mener jeg ogsaa; det er en stor Feil, at man har ophævet denne Frivillighed, men den er jo for længe siden tilintetgjort, og i den nuværende Ordning er der ikke Tale om et frivilligt Offer. Saasnart man derimod opgav Statens Forpligtelse til at skaffe Menighederne Præster, kunde man ganske overlade til Enhver især at give frivilligt Offer, i